

Új kopjafa áll a Soproni-hegységben

Dr. Jereb Ottó emlékére

Szépen faragott, életéhez és munkásságához méltó kopjafa emlékezik a soproni erdőben dr. Jereb Ottóra, a tavalyi esztendőben elhunyt Bedő Albert- és Kaán Károly-díjas erdőmérnökre, a soproni Erdészeti Technikum kiváló, legendás tanárára, s a kutatóra, aki közel 65 éven keresztül szolgált az erdészeti szakoktatás ügyét, erdészre és tisztelességes emberré nevelve több ezer fiatait.

Dr. Jereb Ottó iskolai ünnepségen

A kopjafa igazi összefogás eredménye, amelynek felavatására a tanár úr 95. születésnapján került sor. Amikor tavaly ősszel Máriabesnyőn utolsó útjára kísértük, úgy gondoltuk, nem hagyhatjuk, hogy Jereb tanár úrnak Sopronban ne legyen kopjafája. A helyszín és időpont kézenfekvő volt: legyen ez a Hidegvíz-völgyi 4-es törzsfá alatt, a 95. születésnapján – mondta el az avatáson dr. Vig Péter, aki az egyik tanítványa abból az 1967-ben végzett osztályból.

A kopjafa megszületésének egész folyamatában mindvégig Jereb tanár úr szeretetét és tiszteletét érezkeltem, mindenütt az ügy azonnali támogatásával találkoztam. Azt tudtuk, hogy a kopjafát az ő életéhez méltóan, s nem a mai kor szelleméhez igazodva kell elkészítenünk; bankszámlanyitással, szponzor kereséssel, közbeszerzési pályázat kiírásával, zsűrizéssel – folytatta a kopjafa állítás egyik kezdeményezője.

A TAEG Zrt. vállalta a kopjafa költségeinek finanszírozását, Köveskúti

Zoltán erdőgondnok, címzetes egyetemi docens vette kézbe a szervezését, Nyúl Károly kerületvezető erdész megkereste az erre legalkalmasabb fát, az erdőgazdaság fűrészüzemében Tóth István gondozta lelkesen, legjobb szakmai tudása szerint, hiszen mindannyian az ő tanítványai voltak.

Az igazi kopjafa nem csupán díszes oszlop. Minden motívumának jelentése van, amelyből képet alkothatunk az idézett személy tulajdonságairól. Bár olyan kopjafa nem létezik, amely az ő sokoldalú személyiségének szakmai felkészültségét, pedagógusi rátermettségét, hatalmas műveltségét, emberi nagyságát méltóképpen bemutatná, de ez a szeretettel készült emlékfá így is sokat elmond róla.

Minden okunk megvan, hogy hálát adjunk a Teremtőnek, hogy őt adta nekünk osztályfőnökül, akinek emlékeztünk katonás ébresztőire, lenyűgöző tanóráira, igen hasznos délutáni szakköri és sportfoglalkozásaira, esti francia nyelvóráira, vers- és daltanításaira egészen villanyoltásig.

Nem hagyott minket unatkozni. Személyre szóló pedagógiai programja volt szinte minden tanítványára vonatkozóan, és azt úgy tudta alkalmazni, hogy sosem érezhettük terhesnek, jókedvvel teljesítettük még a büntetésül kirótt feladatokat is.

Vizont könnyörtelenül megkövetelte tőlünk a tananyag alapos elsajátítását, a becsületességet, igazmondást és tiszteletet. Tőle megtanulhattuk, milyen a mély, tiszta hazaszeretet, amely nem uszít, nem káromol, de helyén kezeli nemzeti értékeinket, és méltósággal viseli a szenvedést a népünket ért igazságtalanságok miatt. Mindezt a hatvanas évek közepén...

Nem ismerte a félelmet, mert igaz ember volt! Szinte kitárulkozott előttünk, amikor részt vehettünk egy-egy terepi gyűjtőútján a Mészveremben vagy a Hidegvíz-völgyben. Mintha a fiai lennénk, úgy avatott be bennünket kutatásainak izgalmas kérdéseibe, a lehetséges válaszokba, megoldásokba, s hogy melyik fát miért kedveli.

Így ismertem meg a 4-es törzsfát mint a számára legkedvesebb faegyedet. Öt éve, utolsó hegyvidéki kirándulásunk során is ez volt az úti célja. Remélem, sokáig áll még a két fa egymás mellett, s aki arra jár, megtelik a szíve az emlékezés örömeivel – fejezte be az emlékezést dr. Vig Péter.

A kopjafa avatására – ahogy ezt egykori tanítványai megálmodták – 2017 szeptember 3-án, a Hidegvíz-völgyben, a 4-es törzsfá mellett került sor. Az ünnepi avatón Csapó József, a Soproni Erdészeti erdészvezetője, Hoczek László, a Roth Gyula Erdészeti, Faipari, Kertészeti, Környezetvédelmi Szakgimnázium, Szakközépiskola és Kollégium igazgatója és dr. Vig Péter ny. egyetemi docens emlékezett a legendás tanárra, kutatóra.

Hoczek László és dr. Vig Péter a kopjafánál

Ezt követően Jereb Ottó *Az őszi erdő* című írását *Epres Attila* Jászai Mari-díjas színész olvasta fel, aki szintén tanítványa volt. Az avatóünnepség végén a jelen lévő egykori tanítványok elénekelték a tanár úr kedvenc dalát: *Maros vize folyik csendesen...*

dr. Vig Péter, Nagy László

Kép: **Vigné Kovács Margit,**

Roth Gyula Erdészeti SZKI